

W krainie życia będę widział Boga”...

Alleluja! Wnieś ponad nami światłość Twoją, Panie (Ps 4)

Krzyżówka: 1. Jezus stanął pośród nich i rzekł do nich: ... wam! 2. Uczniowie z ... jeszcze nie wierzyli 3. Uczniowie byli ..., bo zdawało im się, że widzą ducha. 4. Opowiadali jak poznali Jezusa przy ... chleba 5. „Wy ... świadkami tego ...” 6. „Duch nie ma ciała ani kości, jak ..., że Ja mam” 7. „Mesjasz będzie cierpiał i ... dnia zmartwychwstanie” 8. „... się Mnie i przekonajcie” 9. „Czemu jesteście zmieszani i dlaczego ... budzą się w waszych sercach?” 10. Jezus pokazał uczniom ... ręce i nogi 11. Jezus oświecił umysły uczniów, aby ... Pisma 12. Uczniowie prosili: „Panie Jezu, daj nam ... Pisma” 13. Odpuszczenie grzechów głoszone będzie ... narodom 14. „Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie ..., u Proroków i w Psalmach” 15. Uczniowie podali Jezusowi ... pieczonej ryby 16. ... i odpuszczenie grzechów będzie głoszone w imię Jezusa 17. „Niech pała nasze serce, gdy do nas ...”.

1	x	x	x	x	P	O			J	x	x
2	x	R		D		S		I	x	x	x
3	x	Z		T		W		Ż			I
4	L		M			I	U	x	x	x	x
5	x	J		S		E		C		E	x
6	W			Z		C		E	x	x	x
7	x	x	T			E			E		O
8	x	D		T		N		J			E
9	W			P		I			Ś		I
10	x	x	P			E		I		E	x
11	x	x	R			U		I			I
12	Z			Z		M			Ć	x	x
13	x	x	W			Y		T			M
14	M		J			S		A	x	x	x
15	x	K		W		L		K	x	x	x
16	x	N		W		O			N		E
17	x	x	x	M		W			Z	x	x

Ewangelista mówi, że kiedy uczniowie ujrzeli Jezusa byli najpierw zatrwożeni, a potem ogarnęła ich wielka radość. Przerazenie przestało przerażać. Było tylko bardzo przyziemną osłoną wielkich Bożych tajemnic. – Skąd bierze się radość w naszym życiu ... radość, która nagle może nas ogarnąć pomimo cierpienia i smutków? – Radość świadczy o Panu Bogu i Jego istnieniu, istnieniu innego życia. Jest zapowiedzią wiecznej radości, jaka nas kiedyś czeka w niebie. Jest tajemnicza. Przychodzi /jakby/ spoza nas ... - **Czy można jeść po śmierci? – Czy ciało chwalebne może mieć**

apetyt? – Pan Jezus dokonał czegoś po ludzku nielogicznego. Chciał przekonać, że chociaż umarł, nie jest cieniem, zjawą, duchem, który straszy na drogach, ale jest zmartwychwstałym, w pełni żyjącym człowiekiem, nawet łaknącym jedzenia. – Bóg każdego z nas powołuje z niebytu, aby – poprzez życie i śmierć – każdy z nas dojrzał i stał się przemienionym człowiekiem, żyjącym potem tylko w Bogu.

[x Jan Twardowski];

Tyś mnie wydzwignął z utrapienia, zmiłuj się nade mną i wysłuchaj moją modlitwę. (Ps 4)

MOJE POSTANOWIENIE: Poproszę Ducha Świętego, aby i mnie oświecał łaską Swoich Darów, poproszę o miłość i nadzieję, aby zawsze była obecna w moim życiu ... i aby ciemność nigdy nie ogarnęła mnie ani moich bliskich ...

Kancelaria Parafialna e-mail : swstanislaw_brm@o2.pl <http://www.stanislaw-brm.pl/>
[gazetka do użytku wewnętrznego Parafii]

Alleluja - Alleluja - - Alleluja

Z ŻYCIA PARAFII

Stanisława Biskupa na Woli;

01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75,

Kancelaria Parafialna czynna: **poniedziałek – piątek**
godz. 9:00 - 10:00; 16:00 - 17:30; tel. 22 632 38 00

Panie Jezu, daj nam zrozumieć Pisma, niech pała nasze serce, gdy do nas mówisz (Łk 24, 32) Łk 24, 35-48

Uczniowie opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak poznali Jezusa przy łamaniu chleba. A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: "Pokój wam!" Zatrwożonym i wylekłym zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: "Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie Mnie i przekonajcie się: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam". Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: "Macie tu coś do jedzenia?" Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i spożył przy nich. Potem rzekł do nich: "To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach". Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma. I rzekł do nich: "Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jeruzalem. Wy jesteście świadkami tego".

Zmartwychwstanie Chrystusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania. Ono dokonuje się już teraz, przez dar nowego życia, dzięki któremu grzech już nie panuje nad nami. A jeśli by nawet ktoś zgrzeszył, mamy Rzecznika wobec Ojca. Niestety wielu chrześcijan nie potrafi przyjąć task wysłużonych przez Pana. Żyją przygnieci ciągłym poczuciem grzechu i winy wobec Boga, pozbawieni prawdziwej wolności dzieci Bożych, radości z odkupienia. A przecież Chrystus zmartwychwstał, aby to stało się udziałem nas wszystkich. [O. Marek Rojszyk OP, „Oremus” IV 2006, s. 56]

Papież Franciszek – ... W zasadzie jesteśmy chrześcijanami na tyle, na ile pozwalamy żyć w nas Jezusowi Chrystusowi. Skąd zatem zacząć, aby ożywić tę świadomość, jeśli nie od samego początku, od sakramentu, który rozpałił w nas życie chrześcijańskie? Tym sakramentem jest chrzest. Pascha Chrystusa, z jej siłą nowości, ogarnia nas przez chrzest, aby przemienić nas na Jego obraz: ochrzczeni należą do Jezusa Chrystusa, to On jest Panem ich życia. Chrzest jest „fundamentem całego życia chrześcijańskiego” (KKK1213). Jest pierwszym z sakramentów, ponieważ jest bramą pozwalającą Chrystusowi Panu zamieszkać w naszej osobie, a nam zanurzyć się w Jego Tajemnicy... Kąpiel - jest powszechnym znakiem oczyszczenia dla nowego początku. Ale my chrześcijanie musimy zauważyć, że o ile ciało musi być zanurzone w wodzie, to dusza musi być zanurzona w Chrystusie, by otrzymać odpuszczenie grzechów i być oświecona Bożym światłem (por. TERTULIAN, O zmartwychwstaniu ciała, VIII, 3: CCL 2, 931; PL 2, 806). Mocą Ducha Świętego, chrzest zanurza nas w śmierć i zmartwychwstanie Pana, zatapiając w źródle chrzcielnym starego człowieka, opanowanego przez grzech oddzielający od Boga, i sprawiając zrodzenie nowego człowieka, stworzonego na nowo w Jezusie. W Nim wszyscy synowie Adama są powołani do nowego życia... Przez obmycie chrzcielne wierzący w Chrystusa są zanurzeni w życie samej Trójcy Świętej. ... Wszyscy powinniśmy znać datę naszego chrztu św. To kolejne urodziny, rocznica naszego odrodzenia ... [Watykan

– 11 kwi 18];

Trzecia Niedziela Wielkanocna - Rok B - 15. 04. 2018

św. Jan Paweł II – W wyniku zbawczego czynu Chrystusa człowiek bytuje na ziemi z nadzieją życia i świętości wiecznej. A chociaż to przewyciężenie grzechu i śmierci, jakiego dokonał Chrystus swym Krzyżem i Zmartwychwstaniem, nie usuwa cierpień doczesnych z życia ludzkiego, nie uwalnia od cierpienia całego historycznego wymiaru ludzkiego bytowania — to jednak i na cały ten wymiar i na każde cierpienie rzuca nowe światło, które jest światłem zbawienia. Jest to światło Ewangelii, czyli Dobrej Nowiny. [Salvifici Doliris IV].

Stefan Kardynał Wyszyński – „Będziesz miłował Pana Boga twego ... będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie” - dotychczas nie ukazał się żaden doskonalszy manifest sprawiedliwości, który bardziej oddawałby człowieka człowiekowi, serce sercu, dłoń dłoni. [Kromka Chleba, s.34]

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina:

I – Lectio - Przeczytaj w skupieniu, kilka razy święty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował Go dla Ciebie Duch Święty.

II - Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?" ... Jezus ukazując się Apostołom po Zmartwychwstaniu pozdrowia ich słowami: „Pokój wam” (Łk 24, 36). Zmartwychwstały daje pokój Jednastu, zmieszanym i przelęknionym wskutek Jego zjawienia się, lecz niewątpliwie również zawstydzonego i żalującego, że opuścili Go w czasie męki. On, ponosząc śmierć, by zniszczyć grzech i pojednać ludzi z Bogiem, ofiarowuje im pokój, aby zapewnić ich o swoim przebaczeniu i niezmiennej miłości. A zanim pożegna się z nimi, czyni ich heraldami nawrócenia i przebaczenia dla wszystkich ludzi: „W imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy” (tamże 47) Pokój Jezusa zostanie zaniesiony na cały świat dlatego właśnie, że „On jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy”. Oto tajemnica Jego nieskończonej miłości! - O Chryste, nasza Pascho, ofiarowałaś się dla naszego zbawienia. Królu chwały, nie przestawaj ofiarowywać się za nas i przyczyniać się za nami jako nasz obrońca; ofiarowany za nas już więcej nie umierasz, lecz zatrzymując znaki swojej męki żyjesz nieśmiertelny (zob. *Mszał Polski: 3. prefacja wielkanocna*). - O Panie, co nam dajesz? - „Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję”. Mnie to wystarcza: przyjmuję z wdzięcznością to, co mi zostawiasz... Jestem z tego zadowolony; jestem pewien, że w tym leży moje dobro... Chcę pokoju, pragnę pokoju i niczego więcej. Komu nie wystarcza pokój, temu i Ty nie wystarczysz. Ty istotnie jesteś naszym pokojem. Ty, który z dwóch ludów uczyniłeś jeden. To mi jest potrzebne, to mi wystarcza; pojednać się z Tobą, pojednać się z samym sobą. Istotnie, kiedy jestem skłócony z Tobą, staję się ciężarem również dla siebie samego. Pilnie uważam, abym nie stał się niewdzięcznym za dobrodziejstwo pokoju, jakiego mi udzielasz. Tobie o Panie chwała... a mnie wystarczy, jeśli będę miał pokój...

III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Może ci w tym pomóc

modlitwa psalmu: Spokojnie zasypiam, kiedy się położę, bo tylko Ty jeden, Panie, pozwalasz mi żyć bezpiecznie. (Ps 4) IV – Contemplatio: Trwaj przed Bogiem ... To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia: **Pan mnie wysłucha, gdy będę Go wzywał. (Ps 4) [z: Ks. Edward Staniek]**

Zmartwychwstały Pan, pragnie wejść w naszą codzienność, w nasze radości i smutki, całą swoją mocą i całą swoją miłością, aby nas umocnić i uzdrowić. Panie, udziel nam daru, byśmy potrafili zachwyć się Tobą, który okazujesz nam nieustannie swoją miłość tu i teraz, a także w uśmiechu i dobroci każdego napotkanego człowieka. Pozwól, nam stać się takimi w których nieustannie żyjesz, nauczasz, pracujesz, kochasz i zbawiasz. [O. Tomasz Bajda, <http://www.kamilianie.eu/>]

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Trzecia Niedziela Wielkanocna

15 KWIETNIA 2018 r.

1. Dziś o g. 16.00 Msza św. inicjacji eucharystycznej dla dzieci kl. III i ich rodziców przed I Komunią Świętą.

2. Dzisiejsza niedziela rozpoczyna Tydzień Biblijny w Polsce. Niech pobrane losowo fragmenty Pisma Św. towarzyszą nam każdego dnia. Przez cały tydzień podczas Mszy św. wieczornych będziemy rozważać kolejne aspekty tego Tygodnia. Zachęcamy do uczestnictwa.

3. Dziękujemy wszystkim, którzy podjęli trud dzieła Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego w miniony poniedziałek, kiedy obchodziliśmy liturgiczną uroczystość Zwiastowania Pańskiego.

4. W najbliższy czwartek, 19 kwietnia, w 75 rocznicę wybuchu powstania w Getcie Warszawskim, nasz Arcypasterz polecił, aby o godz. 12.00 zabrzmiały dzwony świątyni naszej Archidiecezji. Uczcijmy pamięć ofiar naszą modlitwą w tym czasie.

5. Zachęcamy do nabywania i lektury prasy katolickiej. Polecamy szczególnej uwadze najnowszy numer „Miłujcie się”, który zawiera wiele cennych artykułów, a zwłaszcza dwa przepiękne artykuły „Chrzest rabina” i „Nawrócenie rabina” oraz artykuł o Ojcu Dolindo z modlitwą zawierzenia „Jezu, Ty się tym zajmij!”.

Polecamy!

KALENDARIUM:

21 IV - sb - wsp. św. Anzelma, biskupa i doktora Kościoła - (ur. 1033, zm. 21 IV 1109)

– włoski duchowny katolicki, benedyktyn, filozof uważany za jednego z twórców scholastyki, teolog katolicki. Najważniejsze tezy św. Anzelma dotyczą problemu relacji rozumu do wiary. ... Według biskupa Anzelma wiara uprzedza rozum, a ten wyjaśnia jej tajemnice. Anzelm daje pierwszeństwo wierze. Głośne stało się jego zdanie: *"Nie pragnę wiedzieć, aby móc wierzyć, ale wierzę, aby móc rozumieć"*.

Oto dzień, który Pan uczynił. Radujmy się w nim i weselmy – Alleluja

Słowem „świadek” w języku prawników określa się tego, kto stwierdza, że widział to, o czym świadczy, i przy tym był. Prawdziwy Chrześcijanin świadczy o obecności Chrystusa w Kościele i w swoim życiu. – Takim świadkiem jest każdy święty, a może być każdy z nas. Świadczyć trzeba do samego końca. Nie zniechęcać się, nawet gdyby to było bardzo dla nas trudne. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa być świadkiem Chrystusa, znaczyło tyle samo, co być męczennikiem. Nie chodzi tu jedynie o śmierć męczeńską. Nieraz trudniej jest świadczyć o obecności Jezusa w naszym codziennym życiu: w beznadziejnej chorobie, kalectwie, wśród nękających co dzień przykrości. [x Jan T.];